

ЗАЈВКА НА ТЕМАТИЧЕСКИ БЛОК
SOUSSION D'UN BLOC THEMATIQUE
APPLICATION FORM FOR A THEMATIC BLOCK

Подајућий заявкy на тематический блок должен предоставить аннотацию тематического блока в целом и каждого доклада в отдельности; каждая аннотация (блока и отдельных докладов) не должна превышать 1000 знаков с пробелами.

Le déposant d'une proposition doit adresser un projet du panel dans son ensemble et de chaque intervention ; les projets (panel et interventions) ne doivent pas dépasser 1000 signes chacun espaces compris.

When submitting an application for a thematic block, the organizer must send in a subject outline and abstracts of the papers (no longer than 1000 characters each including spaces).

Заглавие тематического блока/ Titre du bloc thématique proposé / Title of the thematic block :
ЛИНГВОСТИЛИСТИЧКИ, НАРАТОЛОШКИ И ТРАНСЛАТОЛОШКИ АСПЕКТИ ТУЋЕГ ГОВОРА У ПРИПОВЕДНОЈ ТЕТРАЛОГИЈИ О ФРА-МАРКУ КРНЕТИ ИВЕ АНДРИЋА /
ЛИНГВОСТИЛИСТИЧЕСКИЙ, НАРРАТОЛОГИЧЕСКИЙ И ТРАНСЛАТОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТЫ ЧУЖОЙ РЕЧИ В ПОВЕСТВОВАТЕЛЬНОЙ ТЕТРАЛОГИИ О ФРА МАРКО КРНЕТА ИВО АНДРИЧА

Подајућий заявкy/ Déposant / Organizer:

Фамилия, Имя/ Nom, Prénom / Name, Surname: проф. др Снежана Милосављевић Милић/

Проф.др Снежана Милосавлевич Милич

Академическое учреждение /Affiliation / Institution: Филозофски факултет Универзитета у Нишу/
Универзитет в Нише, Филозофский факультет

Адрес учреждения/Adresse institutionnelle/ Institutional address : Ниш, 18000, Тирила и Методија 2
Електронный адрес /Adresse électronique / e-mail: snezana.milosavljevic.milic@filfak.ni.ac.rs

Количество докладчиков/ Nombre de participants au bloc thématique / Number of participants: 4

Из каких стран / Pays représentés/ Countries: Србија, Италија, Бугарска / Сербия , Италия ,
Болгария

Аннотация /Résumé du bloc thématique proposé / Subject outline:

I Образложење теме:

С обзиром на то да категорији туђег говора у Андрићевој прози још увек није посвећено исцрпније монографско истраживање, овај тематски блок биће усмерен ка лингвостилистичким, наратолошким и траслатолошким аспектима туђег говора у Андрићевој тетралогји о фра-Марку Крнети. Корпус истраживања обухвата приповетке У мусафирхани (1923), У зиндану (1924), Исповијед (1928), Код казана (1930). Основну методолошку оријентацију чине репрезентологија као „гранична област синтаксе и стилистике“ (Ковачевић 2000), чији је предмет истраживања туђи говор, наратологија и савремене транслатолошке теорије. Истраживачки фокус који укључује српски, бугарски и италијански језик мотивисан је претпоставком о различитом функционисању преводачке рецепције Андрићевог књижевног дела у словенском и несловенском оквиру. Тежишта истраживања обухватају следеће подтеме: 1) природа и функција ауторске дндаскалије и ауторског коментара; 2) облици управног говора; 3) облици неуправног говора; 4) глаголи из регистра *verba dicendi*; 5) прегнатни глаголи и њихова семантичка и афективна вредност; 6) елипса и парафраза у ауторском и говору јунака; 7) полифоничност и амбивалентност туђег говора (социјални, културни и етички оквир). Различите перспективе из којих ће бити проучаван феномен туђег говора у Андрићевом циклусу приповедака о фр-Марку указаће на функционалну и морфолошку поливалентност ове лингвистичке, стилистичке и књижевнотеоријске категорије.

Понуђени истраживачки модел може бити методолошко полазиште за даља проучавања говора и приче као кључних топоса Андрићевог дела.

I Объяснение темы:

Име в виду то, что о категории чужой речи в рассказах Андрича не проводилось глубокое лингвистическое исследование, данный тематический блок посвящается прежде всего лингвистическим, нарратологическим и транслатологическим аспектам чужой речи в театрологии Андрича о фра Марко Крнета. Основной корпус исследования - рассказы В МУСАФИРХАНЕ (1923), В ЗИНДАНЕ (1924), ИСПОВЕДЬ (1928), У КАЗАНА (1930). Основную методологическую ориентацию представляют репрезентология в качестве „смежной области между синтаксисом и стилистикой“ (Ковачевич 2000), исследующая чужую речь, нарратология и современные транслатологические теории. Исследование, охватывающее сербский, болгарский и итальянский языки исходит из предположения, что по разному функционирует переводческое восприятие литературных произведений Андрича в рамках славянских и неславянских языков. Исследование охватывает следующие подтемы: 1) характер и функция авторской диаскалии и авторского комментария; 2) формы прямой речи; 3) формы косвенной речи; 4) глаголы говорения; 5) прегнатные глаголы и их семантическое и аффективное значения; 6) эллипсис и парафраз в речи автора и героя; 7) полифоничность и неоднозначность чужой речи (социальные, культурные и этические рамки); Разнообразные перспективы в изучении феномена чужой речи в рассказах Андрича о фра Марко указывают на функциональную и морфологическую поливалентность лингвистической, стилистической и литературно-теоретической категорий. Одновременно, данная модель исследования является основой для дальнейших исследований речи и рассказа в качестве ключевых топосов произведений Андрича.

Каждый из докладчиков указывает фамилию, имя, академическое учреждение, место работы, электронную почту и предоставляет краткие тезисы доклада.

Chacun des participants indiquera ses Nom, Prénom, affiliation, adresse institutionnelle, email et donnera un bref résumé de son intervention.

Each one of the participants will list his/her name, surname, institution, institutional address, e-mail, and a short abstract of his/her paper.

Докладчик / Intervenent / Speaker :

Фамилия, Имя /Nom, Prénom / Name, Surname : проф. др Снежана Милосављевић Милић / проф. д-р Снежана Милосавлевић Милич

Академическое учреждение /Affiliation / Institution :Филозофски факултет Универзитета у Нишу/ Универзитет в Нише, Филозофский факультет:

Адрес учреждения /Adresse institutionnelle/ Institutional address : Ниш, 18000, Ђирила и Методија 2

Електронный адрес /Adresse électronique / e-mail : snezana.milosavljevic.milic@filfak.ni.ac.rs

Résumé / Abstract / Краткие тезисы:

НАРАТОЛОШКИ АСПЕКТИ ТУЂЕГ ГОВОРА У ПРИПОВЕДНОЈ ТЕТРАЛОГИЈИ О ФРА-МАРКУ КРНЕТИ ИВЕ АНДРИЋА

Полазећи од типологија туђег говора (MacHale 1978, Бахтин 1980, Genette 1980, Leech and Short 1981, Sternberg 1982, Prince 2003), разматрамо његове нарративне функције у Андрићевом циклусу о фра-Марку. Форме управног говора ретко када прати атрибутивни дискурс, док у моделима неуправног говора ауторска реч добија наглашену функцију вредновања јунака и садржаја његовог исказа. Нарочито су сврховити дијегетички облици који прерастају у опширну парафразу и типови приповеданог дискурса код којих је нагласак на самом чину исказа, док се његов садржај не актуелизује. Таквим поступцима се проблематизује референцијални аспект говора јунака. У поређењу са облицима приповедања у миметичком модусу, њихове подмоделе налазимо у краћим дијалогским секвенцама, док се монолошки исказ јавља чешће у облику приповедане мисли. Посебан интерпретативни изазов представља анализа нарративног потенцијала невербалних и субвербалних исказа јунака и начина приповедачеве медијације таквих садржаја.

Студија ће показати да је Андрић већ у својим раним приповеткама примењивао поступке нарративизације туђег говора који ће бити карактеристични и за његова потоња дела.

НАРРАТОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ЧУЖОЙ РЕЧИ В ПОВЕСТВОВАТЕЛЬНОЙ ТЕТРАЛОГИИ О ФРА МАРКО КРНЕТА ИВО АНДРИЧА

Исходя из типологии чужой речи (MacHale 1978, Бахтин 1980, Genette 1980, Leech and Short 1981, Sternberg 1982, Prince 2003) рассматриваем ее нарративные функции в цикле Андрича о фра Марко. Формы прямой речи редко следуют за атрибутивным дискурсом, в то время как в моделях косвенной речи авторская речь приобретает значительную функцию в оценке героя и содержания его высказывания. Особенное значение имеют те формы прямой речи, которые превращаются в обширный парафраз, а также те типы рассказанного дискурса, у которых особенно выделяется самое высказывание, в то время как его содержание не актуализируется. Таким способом проблематизируется референциальный аспект речи героя. В сравнении с формами повествования в миметической форме подмодели чужой речи в рассказах о фра Марко находятся и в более коротких частях, в то время как монологическое высказывание чаще обнаруживаем в форме рассказанной мысли. Вызовом будет анализ нарративного потенциала невербальных и субвербальных высказываний героя, а также и способа медиации рассказчиком данных содержаний. Статья указывает на то, что Андрич свои ранние рассказы писал используя нарративизацию чужой речи и это станет характерным для его поздних произведений.

Докладчик / Intervenant / Speaker :

Фамилия, Имя /Nom, Prénom / Name, Surname : проф. Др Лиљана Бањанин /проф. д-р Лиљана Бањанин

Академическое учреждение /Affiliation / Institution : Dipartimento di Lingue e Letterature straniere e Culture moderne, Università di Torino

Адрес учреждения /Adresse institutionnelle/ Institutional address : Aldo Moro - Via S.Ottavio/via Verdi 10 124 Torino

Электронный адрес /Adresse électronique / e-mail : ljiljana.banjanin@unito.it

Résumé / Abstract / Краткие тезисы:

УПРАВНИ И НЕУПРАВНИ ГОВОР АНДРИЋЕВИХ ЈУНАКА У ИТАЛИЈАНСКИМ ПРЕВОДИМА

Преводи књижевних дела су непресупан извор за различита традуктолошка и рецепцијска истраживања у страном културном и литерарном окружењу. У случају Иве Андрића, напет најпревођенијег писца на стране језике, па и на италијански, тема је која није довољно ни обрађена а ни истражена. То се посебно односи на традуктолошке аспекте туђег говора и на његове релације према ауторском говору, те ће овај рад бити допринос тој врсти истраживања. Корпус на коме ће се анализирати реализовање овог аспекта обухватиће циклус Андрићевих приповедака о фра Марку објављених на италијанском језику у две антологије (Трогранчић 1974; Ваљо 2017). Полазна хипотеза је да ће контрастивна анализа показати различите преводачке приступе, као и одређене особине циљног текста условљене италијанским као генетски несродним језиком. Циљ је да се утврди које и какве промене се верификују у циљном тексту, тј. у две верзије исте приповетке и којим стратегијама се служе преводиоци.

ПРЯМАЯ И КОСВЕННАЯ РЕЧЬ ГЕРОЕВ АНДРИЧА В ПЕРЕВОДЕ НА ИТАЛЬЯНСКИЙ ЯЗЫК

Перевод литературных произведений представляет неисчерпаемый источник традуктологических исследований и исследований восприятия литературы в иностранной культурной и литературной среде. Вопреки тому, что произведения Иво Андрича больше всех переводили на иностранные языки и на итальянский язык, эта тема, которой недостаточно занимались. Это особенно касается традуктологических аспектов чужой речи и ее связей с авторской речью и эта статья посвящается данному виду исследований. Корпус, который подвергается анализу того каким образом осуществляется данный аспект охватывает цикл рассказов Андрича о фра Марко, опубликованный на итальянском языке в двух собраниях (Трогранчич 1974;

Валџо 2017). Исходная гипотеза, что сопоставительный анализ покажет разные переводческие подходы, а также и особенности, обусловленные прежде всего фактом, что итальянский язык является генетически неродственным языком. Цель – установить какие изменения наблюдаются в данном тексте, т.е. в двух версиях одного и того же рассказа и какие стратегии используют переводчики.

Докладчик / Intervenant / Speaker :

Фамилия, Имя /Nom, Prénom / Name, Surname : др Валентина Седефчева

Академическое учреждение /Affiliation / Institution :Филолошки факултет Универзитета у Великом Трнову, Бугарска / Великотърновский университет Болгария, Филологически факултет

Адрес учреждения /Adresse institutionnelle/ Institutional address : 5003 Велико Търново,

ул. "Теодосий Търновски" 2, България

Электронный адрес /Adresse électronique / e-mail : valentina.sedefceva@filfak.ni.ac.rs

Résumé / Abstract / Краткие тезисы:

АСПЕКТИ ТУЉБЕГ ГОВОРА У ПРИПОВЕДНОЈ ТЕТРАЛОГИЈИ О ФРА-МАРКУ КРНЕТИ ИВЕ АНДРИЋА ИЗ ЛИНГВОТРАНСЛАТОЛОШКЕ ПЕРСПЕКТИВЕ БУГАРСКОГ ПРЕВОДА

Упознавање бугарске читалачке публике с Ивом Андрићем почиње још 30-их година XX века, управо с циклусом о фра-Марку Крнети. У приповеткама „В мусафирхана“, „В задана“, „Изповед“, „Крај казана“ налазимо на право богатство и недељиви спој различитих приповедних модела, који стварају живу, експресивну и реалистичну нарацију. Иза тога стоји конкретан поетички корпус. Тема рада је анализа трансформације ове поетике на граматичком, лексичком, синтаксичком и стилском нивоу у преводу на бугарском. Методологија рада се одвија у домену словенско-словенског превода те прати савремене наратолошке и транслатолошке теорије. Циљ предложене теме је детаљно тумачење превода ране Андрићеве новелистике којим би се обогатила рецепција приповеког стваралаштва на транслатолошком, лингвистичком, књижевном и ширем компаративном плану.

АСПЕКТ ЧУЖОЈ РЕЧИ В ПОВЕСТВОВАТЕЛНОЈ ТЕТРАЛОГИИ О ФРА МАРКО КРНЕТА ИВО АНДРИЧА С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ЛИНГВО-ТРАНСЛАТОЛОГИЧЕСКОЈ ПЕРСПЕКТИВЕ ПЕРЕВОДА НА БОЛГАРСКИЈ ЈАЗЫК

Болгарская читательская аудитория ознакомилась с Иво Андричем в 30-ые годы XX века именно благодаря рассказам о фра Марко Крнета. В рассказах В мусафирхана, В задане, Исповедь, У казана обнаруживаем настоящее богатство и неразделимое соединение разных повествовательных моделей, которые создают живую, экспрессивную и реалистичную наррацию. За этим стоит конкретный поэтический корпус. Тема статьи – анализ трансформации данной поэтики на грамматическом, лексическом, синтаксическом и стилистическом уровнях в переводе на болгарский язык. Методология проводится в рамках славянско-славянского перевода и следит за современными наратологическими и транслатологическими теориями. Целью предложенной темы является подробное толкование перевода ранних рассказов Андрича, которыми обогащаем восприятие произведений писателя на транслатологическом, лингвистическом, литературном и ширем сопоставительном планах.

Докладчик / Intervenant / Speaker :

Фамилия, Имя /Nom, Prénom / Name, Surname : проф. Др Мирјана Илић / проф. др Мирьяна Илич

Академическое учреждение /Affiliation / Institution: Филозофски факултет Универзитета у Нишу/ Универзитет в Нише, Филозофски факултет

Адрес учреждения /Adresse institutionnelle/ Institutional address Ниш, 18000, Тирила и Методија 2

Электронный адрес /Adresse électronique / e-mail : mirjana.ilic@filfak.ni.ac.rs

Résumé / Abstract / Краткие тезисы:

ИНВЕНТАР МОРФОСИНТАКСИЧКИХ СРЕДСТАВА У МОДЕЛИМА ТУЉБЕГ ГОВОРА НА ПРИМЕРУ ЦИКЛУСА ПРИПОВЕТКИ ИВЕ АНДРИЋА О ФРА-МАРКУ КРНЕТИ

Репрезентологија је млада граматичко-стилистичка научна дисциплина која проучава форме исказивања туђег говора, нарочито у односу на ауторски говор (Ковачевић 1997, 2000). С обзиром на граматичка, морфосинтаксичка и правописна својства туђи говор се може поделити у више типова и подтипова. Директни говор се организује по принципу паратаксе, његову синтаксичку конструкцију диктира говорник, заменички и лични глаголски облици управљају се према ономе чије се речи преносе и зато се јавља ефекат оригиналног исказа. Индиректни говор се структурира по принципу хипотаксе, има форму изричне или зависно-ушитне изричне реченице са различитим типовима ушитних речи у функцији везивних елемената. Ове подтипове прате одређена морфосинтаксичка средства у виду заменичких и личних глаголских облика и одређених орфографских решења. Анализа је вршена на примерима корпуса тетралогије Андрићевих приповетки о фра-Марку Крнети: У мусафирхани (1923), У зиндану (1924), Исповијед (1928), Код казана (1930). Циљ је исцрпан опис свих подтипова управног и неуправног говора као и стилогености морфосинтаксичких елемената који су употребљени приликом њихове конструкције.

ИНВЕНТАРЬ МОРФОСИНТАКСИЧЕСКИХ СРЕДСТВ В МОДЕЛЯХ ЧУЖОЙ РЕЧИ НА ПРИМЕРЕ ЦИКЛА РАССКАЗОВ ИВО АНДРИЧА О ФРА МАРКО КРНЕТА

Репрезентология является молодой грамматическо-стилистической научной дисциплиной, изучающей формы высказывания чужой речи, особенно по отношению к авторской речи (Ковачевич 1997, Ковачевич 2000). Имея в виду грамматические, морфосинтаксические и орфографические свойства чужая речь разделяется на несколько типов и подтипов. Прямая речь формируется на принципе паратаксиста, ее синтаксическую конструкцию определяет говорящий, местоименные и личные глагольные формы относятся к тому, речи которого передаются и поэтому возникает эффект подлинного высказывания. Косвенная речь образуется на принципе гипотаксиста, обладает формой повествовательного или вопросительного предложения с разными вопросительными словами в роли соединительных элементов. Морфосинтаксические средства, которые подразумевают местоименные и личные глагольные формы и определенные орфографические правила сопровождают приведенные типы. Анализ проведен на примерах корпуса тетралогии рассказов Андрича о фра Марко Крнета. Это следующие рассказы: В МУСАФИРХАНЕ (1923), В ЗИНДАНЕ (1924), ИСПОВЕДЬ (1928) и У КАЗАНА (1930). Цель – анализировать все подтипы прямой и косвенной речи, а также стилистичность морфосинтаксических элементов, использованных при образовании данных моделей.